

Tusindvis af Landmænd, for hvem det vilde være økonomisk lønnende at faa gennemført Grundforbedringsarbejde, men for hvem det vil være umuligt, selv om de faar disse billige Laan, at paatage sig det, fordi de er bange for, at de alligevel ikke i den Tid, der er Tale om, vil kunne forrente og tilbagebetale Beløbet. Derfor mener jeg, at man, for at undgaa en Standsning i et saadant nødvendigt produktivt Arbejde, maa søge at faa det fremmet ved i en saadan vanskelig Situation at animere dertil ved et direkte Tilskud.

Med Hensyn til det andet Spørgsmaal, Kommunens Garanti, er det slet ikke rigtigt, at vi — som den højtærede Minister argumenterede imod — fritager Kommunerne for økonomisk Garanti og Forpligtelse. Det er netop bibeholdt, at Kommunen skal have en Risiko, idet den skal garantere for Fjerdedelen. Jeg er fuldkommen enig i, at man ikke maa lade det blive saaledes, at Kommunen ingen Risiko faar, naar det er den, som skal afgøre, om den vedkommende kan faa Laan. Men jeg er bange for, at i den nuværende Situation, hvor forskellige Kommuner har meget vanskeligt ved at faa Indtægterne til at slaa til til de nødvendige Udgifter, vil de stille sig alt for smaaligt overfor de enkelte Landbrugere, for hvem det maaske vil være af afgørende Betydning at faa et saadant Grundforbedringslaan; Kommunen vil maaske være bange for, at den kan risikere at komme til at betale nogle Penge til et saadant Formaal og derfor undlade at anbefale en saadan Mand. Og det skulde dog ikke gerne gaa saadan, naar man her fra Statens Side vedtager en Lov om Støtte til Landbruget, at saa de Landbrugere, som trænger allerhaardst til det, slet ikke faar Del i Lovens Fordele. Derfor mener jeg, at det af Mindretallet foreslaaede er i høj Grad paakrævet og i Statens Interesse, dels fordi man herved fremmer Produktionen, dels fordi man skaffer mere Arbejde i Gang, end man ellers vil kunne, selv om det vil medføre en lidt større Risiko, at Lovforslaget gennemføres saaledes, som vi ønsker det gennemført.

Ordføreren (Thorhauge): Jeg skal til det ærede Medlem Hr. Bording kun sige, at det er ret ejendommeligt, at han staar frem og anbefaler Tilskud nu, da Loven har været gældende saa længe, som den har uden at indeholde noget om Tilskud; det er nemlig ikke en Kriselov. Vi er tilbøjelige til her altid at tale om kriseramte, men dette er ikke et Lovforslag, der tilsigter

alene at hjælpe dem, der er kriseramte, det er et Lovforslag for alle, som ønsker Grundforbedring og søger Laan dertil, og derfor kan jeg ikke forstaa, at det ærede Medlem kan tænke sig, at der kunde komme flere og flere og faa Laan anbefalet, og at vi saa skulde give dem Tilskud til Grundforbedring, selv om de i Virkeligheden ikke trænger til det.

Om Kommunegarantien vil jeg sige, at det Spørgsmaal har vi jo altid før været enige om. Jeg kan ikke forstaa, at der er nogen Grund til at ændre Standpunkt der, idet vi jo maa være fælles om Ansvaret, naar vi deler saadanne Laan ud. Det er let nok for Kommunen at anbefale, naar Staten skal betale det eventuelle Underskud, og derfor mener jeg, at den Ordning, der fra første Begyndelse er truffet, absolut er rigtig, og den maa vi fastholde. Jeg vil endnu en Gang henstille til Tingets ærede Medlemmer at stemme for Flertallets Indstilling.

Bording: Jeg vil gerne tillade mig at anbefale den ærede Ordfører at læse de Ændringsforslag, der er stillet. Der staar ikke noget som helst om, at man fritager Kommunerne for enhver økonomisk Forpligtelse. Dernæst vil jeg gerne sige i Anledning af Udtalelsen om, at dette jo ikke er nogen Kriselov, at jeg har i Udvalget forespurgt, om man var villig til at gaa med til at indføre en Bestemmelse om, at det først og fremmest skulde komme de kriseramte til gode, men det har man ikke villet fra Flertallets Side. Naar det ikke kan blive en Kriselov, er det altsaa, fordi det ærede Medlem har ønsket, at den ikke skulde være det. Men jeg kan ikke se rettere end, at det er i høj Grad betimeligt, at man, naar man behandler den Slags Forslag, som kan være til Hjælp for Landbruget i vanskelige Tider, hjælper Folk saaledes, at det først og fremmest kommer de kriseramte til gode, hvis man har Villie til det ude omkring i Kommunerne.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1 blev, efter at der ved en paa sædvanlig Maade foretagen Afstemning var afgivet 61 Stemmer for det og 63 Stemmer imod det, ved et paa Grund af den ringe Stemmeforskul foretaget Navneopraab, som nedenstaaende Liste viser,

forkastet med 68 Stemmer mod 63. (18 Medlemmer var fraværende).